

[Statsministeren.]

de tanker, som regeringen også er villig til at gå ind for.

Jeg synes, det er berettiget at sige, at i den fase, hvor Danmark forhandlede med fællesmarkedet om medlemskab, under den konsultationsprocedure, som også EF har fulgt i forhold til de nye medlemslande i tiden efter forhandlingernes afslutning, har der dannet sig en praksis for regeringens orientering af markedsudvalget og udvalgets drøftelse deraf. Jeg synes altså ikke, man kan sige, at den fremgangsmåde, regeringen har fulgt i den foreliggende sag, har afvejet fra denne praksis.

Jeg er naturligvis ked af, at dette spørgsmål nu drages i tvivl i den første måned af vores medlemskab. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at dette formentlig kunne have været undgået, såfremt der inden udløbet af 1972 var opnået enighed om en fast procedure, altså inden vi kom frem til vores egentlige medlemskab.

Jeg synes ikke, oppositionen kan sige, at det har skortet på vilje hos regeringen til at nå frem til en sådan ny procedure. Det var jo derfor, vi, som det sikkert huskes, udarbejdede både et forslag til lov om markedsudvalgets status og et forslag til ændring af folketingets forretningsorden. Det gjorde vi, jeg tror, det var i midten eller slutningen af november, og jeg vil godt medgive, at det måske var et lidt sent tidspunkt på året, men der var intet i vejen for, at vi i løbet af december kunne have afklaret disse forslag, hvis der havde været stemning for det. Ja, der var sådan set stemning, men der var ikke enighed, og regeringen skønnede, at i sager af denne art var det ikke rimeligt, at et enkelt parti skulle kunne sige noget, skal vi sige kritisk om disse regler, og derfor fandt vi det rigtigt, som også markedsudvalgsrepræsentanter har givet udtryk for, at lade markedsudvalget selv søge at finde en løsning. Det er netop derfor, markedsudvalget nedsatte sit udvalg den 11. januar og, som jeg tidligere har påvist, tilfældigvis holdt det første møde den 30. januar.

Jeg har med interesse lyttet til de tanker om det fremtidige samarbejde mellem regeringen og markedsudvalget, som hr. Maigaard fremsatte. Så vidt jeg er orienteret, svarer disse tanker også i det store og hele til de synspunkter, som er fremsat fra soci-

aldemokratisk side i underudvalget. Jeg finder det derfor rigtigt, at underudvalget hurtigt arbejder videre med disse tanker og finder frem til formuleringer, som der i alt væsentligt kan opnås enighed om. Resultatet af underudvalgets arbejde må selvsagt forelægges markedsudvalget til videre behandling, men der er ingen tvivl om regeringens positive indstilling.

Der er mange forskellige sider af denne sag, som underudvalget må behandle. Jeg vil dog gerne fremhæve, at det nok er en mangel, at man ikke hidtil har været tilstrækkelig opmærksom på problemet, hvordan der skabes klarhed over udvalgets syn på regeringens holdning i en foreliggende konkret sag. Jeg tror, det er det sværeste, for ingen drømmer vel om, at markedsudvalget skal være et egentlig besluttende organ. Men det er altså op til folketinget og folketingets markedsudvalg at træffe beslutninger i den retning, og jeg vil tilsige positiv medvirken fra regeringens side, men det er jo alligevel folketinget, der bestemmer, og ikke regeringen.

Hr. Maigaard bragte to ting ind i debatten som en slags citater. Hr. Maigaard citerede lidt af, hvad jeg havde sagt på topmødet i Paris, hvor jeg netop kritiserede topkonferencen for at gå for hastigt frem med forskellige ting. Jeg minder også om, at regeringen efter et møde i oktober måned — det blev meddelt EF den 27. oktober — klagede over, at vi for sent fik sendt materiale frem, som vi skulle tage stilling til. Vi kunne ikke klare dette, hvis man også skulle holde kontakten til folketinget og til markedsudvalget. Vi protesterede altså over for EF mod denne fremgangsmåde, det vil jeg gerne understrege ved denne lejlighed, men samtidig må vi medgive EF, at de er inde i en meget svær udviklingsperiode med nye medlemslande, som ganske givet betyder et administrativt pres på organisationen, som derfor næppe kan fungere så tilfredsstillende, som vi håber den vil komme til at fungere, når der er gået et stykke tid.

Jeg vil slutte denne runde med at sige, at jeg tror, det har været en nyttig debat, og jeg vil også gerne sige til oppositionen, at hvis den har opfattet mig som værende lidt stejl i denne sag, er det naturligvis, fordi jeg mener, at vi i alt væsentligt har handlet rigtigt, men det betyder naturligvis ikke, at